

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců
Mgr. Milana Taubera a Mgr. Gabriely Bašné ve věci

žalobců:

M. Ř.

bytem X, X

zastoupen JUDr. Leošem Viktorinem, advokátem,
se sídlem Riegrova 12, Olomouc

K. Ř.

bytem X, X

(původně M. Ř., posledně bytem X, X)

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

za účasti:

Ředitelství silnic a dálnic ČR

se sídlem na Pankráci 56, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 6. 2. 2013, č. j. 53/2012-510-RK/5

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku byl zamítnut rozklad žalobce a) a procesní předchůdkyně žalobce b) (dále také jen „žalobci“) a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 31. 7. 2012, č. j. 386/2010-910-IPK/22, jímž ministerstvo jakožto speciální stavební úřad ve věcech dálnic a rychlostních silnic v bodě 1. výroku prvostupňového rozhodnutí zřídilo podle § 17 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, věcné břemeno užívání ve prospěch České republiky s příslušností hospodařit pro Ředitelství silnic a dálnic ČR, k pozemku p. č. x o výměře 754 m², obec a katastrální území P. L., a dále k pozemku p. č. x o výměře 923 m², který bude oddělen geometrickým plánem č. x od pozemku p. č. x, resp. od parcely zjednodušené evidence p. č. x, obec a katastrální území P. L., spočívající v povinnosti vlastníka pozemků strpět na nich stavbu rychlostní silnice R10, její provoz, opravy a údržbu.
2. V bodě 2. výroku rozhodnutí podle § 17 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích ministerstvo stanovilo za věcné břemeno jednorázovou náhradu podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, ve výši 304 656 Kč.
3. V bodě 3. výroku ministerstvo uložilo Ředitelství silnic a dálnic zaslat podle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění, žalobci a) a procesní předchůdkyni žalobce b), z nichž každý byl ke dni vydání rozhodnutí vlastníkem ideální poloviny předmětných pozemků, do vlastních rukou jednu polovinu náhrady, tj. 152 328 Kč, ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí.
4. O námitkách žalobců ministerstvo rozhodlo tak, že zamítlo námitku žalobce a) uplatněnou dopisem ze dne 9. 5. 2011, v níž s odkazem na stanovisko Magistrátu města Mladá Boleslav ze dne 18. 5. 2010 namítl, že stavba rychlostní komunikace byla realizována v rozporu s tehdy platnými předpisy. K námitce žalobce a) uplatněné dopisem ze dne 21. 6. 2011 poukazující na to, že žalobce by preferoval, pokud by směnnou smlouvou obdržel náhradní pozemky v k. ú. N., ministerstvo uvedlo, že této námitce bylo v řízení vyhověno. Zamítlo námitku žalobce a) uplatněnou dopisem ze dne 12. 10. 2011 obsahující sdělení, že žalobce ani jeho matka nemají zájem o omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene za náhradu 419 250 Kč, ani za žádnou jinou finanční částku, proto považují za bezpředmětnou výzvu a usnesení ze dne 20. 9. 2011 týkající se zřízení věcného břemene za náhradu. K námitce žalobce a) uplatněné dopisem ze dne 12. 10. 2011, v níž žádal o opětovné rozjednání prodeje dotčených pozemků za obecnou tržní cenu za součinnosti příslušného znalce, ministerstvo uvedlo, že této námitce bylo v rámci řízení vyhověno. Zamítlo námitku žalobců uplatněnou dopisem ze dne 4. 5. 2011 a obsahující nesouhlas s pokračováním v řízení o zřízení věcného břemene a se znaleckým posudkem ze dne 17. 6. 2010.
5. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je především uvedeno, že Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále také žadatel, zúčastněná osoba, resp. osoba zúčastněná na řízení) dne 30. 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

2010 podalo žádost o zřízení věcného břemene užívání podle § 17 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích k pozemkům označeným v bodě 1. výroku rozhodnutí, s tím, že jsou zastavěny stavbou rychlostní silnice R10. Dne 8. 6. 2011 na ústním jednání byli účastníci seznámeni s podklady řízení, především se znaleckým posudkem ZU 2699-135/2010 ze dne 17. 6. 2010, který předložil žadatel. Žalobce a) oznámil dopisem ze dne 21. 6. 2011 že s tímto znaleckým posudkem nesouhlasí a že by preferoval směnu pozemku v k. ú. N. Ministerstvo tedy dopisem ze dne 21. 7. 2011 oslovilo Pozemkový fond ČR s dotazem, zda vlastní vhodné pozemky pro uskutečnění směny. Pozemkový fond ČR v odpovědi sdělil, že v k. ú. N. má pro případnou směnu k dispozici pouze p. č. x o výměře 180 m². Tuto informaci ministerstvo přeposlalo účastníkům s výzvou, aby o směnu případně požádali do 20. 9. 2011. Zástupce žalobce a) však dopisem ze dne 12. 9. 2011 možnost směny odmítl. Protože nebyl vysloven souhlas se znaleckým posudkem vyhotoveným zúčastněnou osobou, ministerstvo řízení přerušilo a podle § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění vyzvalo žalobce, aby si nechali zpracovat vlastní znalecký posudek nejpozději do 31. 12. 2011, nebo aby se práva na vyhotovení znaleckého posudku vzdali nejpozději do 15. 10. 2011, a zároveň upozornilo, že v případě nevyužití práva na zhotovení vlastního znaleckého posudku nechá dle § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění zpracovat znalecký posudek ministerstvo. Zástupce žalobce a) dopisem ze dne 14. 10. 2012 sdělil, že žalobci jsou ochotni pozemky prodat za obecnou tržní cenu. Ministerstvo dopisem ze dne 2. 12. 2011 s přihlédnutím k § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění požádalo zúčastněnou osobu o opakované prověření možnosti dohodnout se na přímém odkoupení pozemků.

6. Správní orgán prvního stupně dále v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že dohody zjevně nebylo dosaženo, důvodem je požadavek žalobců na kupní cenu 2 000 000 Kč; zúčastněná osoba však musí při výkupu pozemků postupovat podle zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, a cenu za získání práv k pozemkům musí sjednat pouze ve výši ceny zjištěné (vyhláskové). Protože ministerstvo neobdrželo do 31. 12. 2011 znalecký posudek zhotovený na žádost žalobců, nechalo podle § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění, zpracovat vlastní znalecký posudek č. x ze dne 3. 4. 2012 zpracovaný soudním znalcem Ing. O. M. Tento znalecký posudek ministerstvo zaslalo účastníkům k vyjádření do 25. 5. 2012. Žalobci reagovali dopisem ze dne 11. 5. 2012 s požadavkem, aby ministerstvo použilo znalecký posudek od nezávislého znalce (Ing. J.), s tím, že současně vyzvali zúčastněnou osobu, aby ministerstvu tento znalecký posudek předložila. Ministerstvo tomuto požadavku nevyhovělo, jelikož žalobcům byla dána možnost nechat si zpracovat vlastní znalecký posudek, které žalobci nevyužili. Ke stanovení náhrady za zřízení věcného břemene tak byl využit posudek opatřený ministerstvem, jímž byla náhrada za zřízení věcného břemene oceněna na 304 656 Kč. Správní orgán prvního stupně dodal, že posudek zpracovaný Ing. J. mu ani nebyl doručen.
7. Rozhodnutí o námitkách správní orgán prvního stupně odůvodnil takto:
 - námitka uplatněná dopisem žalobce a) ze dne 9. 5. 2011 se netýká řízení o zřízení věcného břemene; správní orgán podotkl, že zmiňovaným vyjádřením magistrátu je potvrzena existence územního rozhodnutí ke stavbě a ministerstvo má k dispozici kolaudační rozhodnutí;
 - námitce žalobce a) uplatněné dopisem ze dne 21. 6. 2011 bylo vyhověno, ministerstvo oslovilo Pozemkový fond ČR, zástupce žalobce ale možnost směny ve vztahu k pozemku p. č. 398/39 odmítl;

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

- k námitce žalobce a) uplatněné dopisem ze dne 12. 10. 2011, tj. k nesouhlasu se zřízením věcného břemene, ministerstvo uvedlo, že v řízení bylo několikrát prokázáno, že dohoda o majetkoprávním vypořádání mezi žalobci a zúčastněnou osobou není možná a jsou tedy splněny předpoklady dle § 17 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Námitce opětovného rozjednání prodeje bylo vyhověno, ministerstvo vyzvalo zúčastněnou osobu k opakovanému prověření možnosti dohody o přímém odkupu pozemků, dohody se ale nepodařilo dosáhnout; ministerstvo poukázalo na to, že samo není oprávněno realizovat dohodu o odkupu pozemků ani ji nikterak zprostředkovat;
 - k námitce nesouhlasu obou žalobců se zřízením věcného břemene uplatněné v dopise z května 2012 ministerstvo odkázalo na shora uvedené vypořádání shodné námitky.
8. Závěrem ministerstvo konstatovalo, že z průběhu řízení vyplývá prokazatelná nemožnost vzniku dohody o majetkoprávním vypořádání mezi žalobci a zúčastněnou osobou. Poukázalo na návrhy kupních smluv datovaných od 16. 2. 1993, kdy ze strany zúčastněné osoby byla zaslána žádost o odkup předmětných pozemků. Přiloženy jsou i následující návrhy zúčastněné osoby včetně předchozího souhlasu Ministerstva financí č. j. 26/85593/2006-263 ze dne 15. 2. 2007 ke sjednání vyšší kupní ceny než stanovené právním předpisem. V průběhu řízení se ministerstvo snažilo opět prověřit možnost dosažení dohody o majetkoprávním vypořádání, která však nebyla využita. Vlastníci pozemku trvají na prodejní ceně 2 000 000 Kč, která je ale vyšší, než jakou může zúčastněná osoba nabídnout podle cenových předpisů. Proto ministerstvo na základě žádosti zúčastněné osoby ze dne 30. 4. 2010 a následně na základě skutečností zjištěných v průběhu správního řízení rozhodlo podle § 17 odst. 2 a 3 zákona o pozemních komunikacích a podle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění, jak je ve výroku uvedeno.
9. Rozklady, které žalobci proti uvedenému rozhodnutí prvního stupně podali, žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění žalovaný podrobně zrekapituloval dosavadní průběh řízení, zmínil důvody uvedené v podaných rozkladech a poukázal na vyjádření zúčastněné osoby k podaným rozkladům, v němž zúčastněná osoba uvedla, že dopis Ing. R. P. ze dne 20. 4. 2012, na který je v rozkladu odkazováno, výslovně uvádí, že zúčastněná osoba nemůže sjednat kupní cenu za pozemky dohodou a že požadovaná částka 2 000 000 Kč, pokud nebude v souladu s nově vypracovaným znaleckým posudkem, je neakceptovatelná, neboť by byly porušeny platné předpisy. Dále zúčastněná osoba uvedla, že na základě návrhu žalobců požádala o vypracování znaleckého posudku Ing. J. J., CSc., která pozemky ocenila na 820 000 Kč, k čemuž procesní předchůdkyně žalobce b) ve svém rozkladu uvedla, že tržní hodnota pozemků by měla být kolem 1 600 000 Kč. Podle zúčastněné osoby katastrální úřad vkládá navrhovaný geometrický plán do katastru nemovitostí společně s hmotněprávním dokladem, tj. např. smlouvou či rozhodnutím správního či soudního orgánu. K námitce ohledně rozporu výše náhrady podle posudku předloženého zúčastněnou osobou a posudku zadaného správním orgánem, zúčastněná osoba uvedla, že vzhledem k neakceptaci jí předloženého znaleckého posudku správnímu orgánu nezbylo, než nechat vypracovat vlastní znalecký posudek.
10. K jednotlivým námitkám uplatněným v podaných rozkladech žalovaný uvedl:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

11. Zúčastněná osoba ke své žádosti připojila doklady o zasílaných kupních smlouvách, které žalobci odmítali. Žalobci neakceptovali ani nabídku, kdy jim po předchozím souhlasu Ministerstva financí ze dne 15. 2. 2007, č. j. 26/85593/2006-263 byla za pozemky nabízena vyšší cena, než stanovená cenovými předpisy. Nepodařilo se dosáhnout smírného řešení ani cestou směny pozemků. Požadavky žalobců, kteří trvali na „obecné tržní ceně“ 2 000 000 Kč byly nereálné, neboť zúčastněná osoba jako příspěvková organizace může stanovit kupní cenu pouze v souladu s cenovými předpisy. Ministerstvo v průběhu řízení požádalo zúčastněnou osobu o opětovné prověření možnosti dohodnout se s žalobci. Dopisem Ing. R. P., na který žalobci odkazují, jim bylo sděleno, že je připraven uzavřít kupní smlouvu za cenu stanovenou znaleckým posudkem podle platných právních a cenových předpisů. Zúčastněná osoba oslovila Ing. J. J., CSc., a zadala jí vypracování znaleckého posudku, který ale ministerstvo nemělo k dispozici. Posléze bylo zjištěno, že Ing. J. nebyla soudní znalkyní zapsanou v seznamu znalců a posudek zpracovala jako odhadce s živnostenským oprávněním. Cenu ve výši 820 000 Kč stanovila jako tržní hodnotu, nikoli jako cenu podle cenových předpisů. Takový posudek by ale nemohl být pro stanovení náhrady použit.
12. Není-li doba, na kterou se věcné břemeno zřizuje, v rozhodnutí výslovně uvedena, pak platí, že se zřizuje na dobu neurčitou. Pozemek parc. č. x o výměře 923 m², který byl oddělen geometrickým plánem č. x ze dne 8. 4. 2005 od pozemku parc. č. x, není v současné době samostatně zapsán v katastru nemovitostí, katastrální úřad vkládá geometrický plán do katastru nemovitostí současně s hmotněprávním dokladem, jímž je právě napadené rozhodnutí. Ve výroku rozhodnutí prvního stupně je tento geometrický plán citován, což je z hlediska jeho určitosti postačující.
13. Posudek předložený zúčastněnou osobou (č. ZU 2699-135/2010 ze dne 17. 6. 2010) bylo možno podle § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění použít jen tehdy, pokud by s ním vyvlastněný vyslovil souhlas, což se prokazatelně nestalo. V souladu s uvedeným ustanovením zákona proto ministerstvo dne 20. 9. 2011 vyzvalo žalobce, aby si nejpozději do 31. 12. 2011 nechali zpracovat vlastní znalecký posudek, což ale žalobci neučinili. Výše náhrady se proto musela stanovit na základě posudku nezávislého znalce, kterého ustanovilo ministerstvo, tj. znaleckého posudku znalce M. č. x ze dne 3. 4. 2012. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že by měl mít k dispozici, resp. že by měl zohlednit již dříve vypracované znalecké posudky. Podle žalovaného je naopak vhodné pro zajištění objektivního a nezávislého zpracování, aby takové posudky k dispozici neměl a nenechal se jimi předem ovlivnit. Posuzování správnosti a úplnosti znaleckého posudku není v kompetenci rozhodujícího orgánu. Argumentace odhadem tržní ceny ze strany Ing. J., která nebyla znalkyní, je bezpředmětná v případě, kdy se náhrada musí stanovit podle cenových předpisů.
14. Ministerstvo vystavilo objednávku na zpracování znaleckého posudku dne 9. 3. 2012 s datem dodání díla 6. 4. 2012. Znalecký posudek má uvedeno datum vyhotovení dne 3. 4. 2012. V příloze č. 2 jsou informace z katastru nemovitostí ze dne 27. 3. 2012, což je mezi datem objednání a datem vyhotovení posudku. Ve znalecké doložce je skutečně chybně uvedeno datum 4. 3. 2012, jedná se o zjevnou písařskou chybu, která je prokázána ostatními skutečnostmi. Nemůže proto mít zásadní vliv na věcnou správnost znaleckého posudku ani na zákonnost řízení a rozhodnutí ministerstva.
15. Z průběhu řízení i z dokladů přiložených k žádosti prokazatelně vyplývá nemožnost dohody o majetkoprávním vypořádání mezi žalobci a zúčastněnou osobou. Byly předloženy návrhy kupních smluv datovaných od 16. 2. 1993, i následující návrhy včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

předchozího souhlasu Ministerstva financí ze dne 15. 2. 2007 ke sjednání vyšší kupní ceny, která rovněž byla ze strany žalobců odmítnuta. Ministerstvo se v průběhu řízení snažilo opětovně prověřit možnost dosažení dohody. Žalobci v průběhu řízení několikrát požadovali cenu 2 000 000 Kč, zúčastněná osoba jakožto příspěvková organizace státu však může nabídnout jen cenu podle cenových předpisů.

16. Nedůvodná je i námitka týkající se lhůty pro zpracování vlastního znaleckého posudku. Výzvou ministerstva ze dne 20. 9. 2011 byla žalobcům stanovena lhůta pro vypracování znaleckého posudku do 31. 12. 2011; pokud se na straně 6 rozhodnutí prvního stupně uvádí datum 31. 12. 2012, jedná se o písařskou chybu, kterou lze zhojit postupem podle § 70 správního řádu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

17. Žalobci v podané žalobě namítli, že nebyly vyčerpány všechny možnosti majetkoprávního vypořádání předmětných pozemků a tedy není zřejmé, zda zřízení věcného břemene je jediným možným řešením. S odkazem na dopis Ing. R. P. ze dne 20. 4. 2012 žalobci dovozují, že došlo k akceptaci jejich návrhu na uzavření kupní smlouvy o odkupu předmětných pozemků. Uvedeným dopisem bylo žalobcům přislíbeno, že jakmile akceptovaná znalkyně Ing. J. J., CSc., vypracuje znalecký posudek, bude vyhotoven návrh kupní smlouvy a ten bude zaslán oběma spoluvlastníkům k akceptaci. Přestože Ing. J. znalecký posudek dne 28. 4. 2012 o tržní ceně dotčených pozemků vypracovala, namísto Ing. R. P. (který byl pověřený řízením Ředitelství silnic a dálnic) avizovaného návrhu kupní smlouvy obdrželi žalobci rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Tento postup je nekorektní a svědčí o neoprávněnosti vydaného rozhodnutí.
18. Žalobci jednak namítli, že se žalovaný vůbec nevypořádal s jejich námitkami uplatněnými v rozkladu, jednak uvedli, že nesouhlasí s postupem žalovaného, jímž se s jednotlivými námitkami rozkladu vypořádal.
19. Žalobcům dosud nikdo nesdělil, kdo a kdy revidoval jednoznačný dopis Ing. R. P. ze dne 20. 4. 2012, který je podle žalobců nutné chápat jako akceptaci návrhu žalobců na uzavření kupní smlouvy. Námitka žalovaného, že byla akceptována osoba Ing. J. J., CSc., která není soudní znalkyní, je zcela mimo logiku věci, neboť pokud k ní měl žalovaný výhrady, mohl ji prověřit nahlédnutím do seznamu znalců a následně mohl pověřit jinou osobu. Zdůvodňovat neuzavření kupní smlouvy pouze osobou Ing. J. je účelový postup, který žalobci nemohou akceptovat a nemůže ho akceptovat ani soud.
20. Žalobci v rozkladu namítali, že rozhodnutí není způsobilou listinou pro zápis do katastru nemovitostí, s touto námitkou se žalovaný vypořádal zcela nedostatečně, do rozhodnutí vnesl ještě větší zmatek a učinil ho nepřezkoumatelným. Odvolává-li se listina obsahující hmotněprávní úkon na geometrický plán, musí být geometrický plán součástí této listiny. Součástí rozhodnutí tak měl být geometrický plán z 8. 4. 2005, který ale součástí rozhodnutí není a žalobci nemají představu, jak vypadá. Důkaz geometrickým plánem nebyl vůbec proveden. K možné námitce, že žalobci mohli nahlédnout do spisu a s geometrickým plánem se seznámit, žalobci uvedli, že není jejich povinností nahlížet do spisu ale povinností správního orgánu je provádět důkazy v souladu se zákonem. Vyvlastňovací řízení je mimořádným zásahem do jednoho ze základních lidských práv,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

proto je nutné trvat na tom, aby v tomto řízení platil § 51 a násl. správního řádu o provádění důkazů. Pokud tedy nebyl v souladu s § 53 správního řádu proveden důkaz geometrickým plánem a pokud tento geometrický plán není ani součástí rozhodnutí, trpí řízení závažnou vadou, pro kterou by mělo být zrušeno (v občanskoprávním řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k pozemku je neprovedení důkazu návrhem geometrického plánu na rozdělení pozemku vadou vedoucí vždy ke zrušení rozsudku v odvolacím řízení).

21. Dalším důvodem, pro který rozhodnutí není způsobilou listinou pro zápis do katastru nemovitostí, je podle žalobců skutečnost, že výrok prvostupňového rozhodnutí je nesrozumitelný a v rozporu s jeho odůvodněním. Žalobcům není jasné, co je míněno tím, že se zřizuje věcné břemeno užívání mj. „k pozemku p. č. x o výměře 923 m², který bude oddělen geometrickým plánem č. x od pozemku p. č. x, resp. od parcely zjednodušené evidence p. č. x.“ Součástí rozhodnutí uvedený geometrický plán není a není ani jasné, zda parc. č. x se vytváří z parc. č. x nebo z parc. č. x. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného se na str. 8 uvádí, že pozemek parc. č. x se odděluje od parc. č. x (nikoliv od parc. č. x). Žalobci v k. ú. P. L. spoluvlastní jen nemovitosti zapsané na LV č. x, pozemek parc. č. x však mezi nimi není. Správní orgány se buď neumí orientovat v geometrickém plánu, nebo rozhodly o vyvlastnění a věcným břemenem zatížily pozemek jiného vlastníka. Katastrální úřad nemůže v řízení o zápisu práv odpovídajících věcnému břemenu do katastru nemovitosti chyby rozhodnutí napravovat.
22. Pokud žalovaný považuje znalecký posudek znalce Ing. M., jímž bylo věcné břemeno oceněno na 304 656 Kč, za správný, jedná se o nekorektní přístup, neboť předchozím znaleckým posudkem byla stanovena cena 419 520 Kč. Pokud by postup znalce M. byl korektní, musel by se s předchozím znaleckým posudkem, který byl zadán zúčastněnou osobou a který je součástí spisu, řádně vypořádat.
23. Žalobci dále uvedli, že k jejich námitce týkající se chybného data ve znalecké doložce znalce Ing. M. žalovaný uvedl, že se jedná o zřejmou písařskou chybu, aniž by odůvodnil, na základě jakých skutečností toto dovodil. Podle žalobců se však nejedná o písařskou chybu, ale o zmatečný a účelový znalecký posudek, který trpí neodstranitelnou vadou chybné znalecké doložky, kterou dosud nikdo neopravil.
24. Žalobci připustili, že v průběhu řízení požadovali za odkup pozemků různou kupní cenu, současně však souhlasili, že budou akceptovat cenu zjištěnou znaleckým posudkem v souladu s dopisem ze dne 20. 4. 2012. Dosud však žalobcům zúčastněná osoba ani žalovaný nezaslal a ani nenechal zpracovat žádný znalecký posudek, z něhož by bylo možné zjistit obecnou tržní cenu či cenu podle cenových předpisů, za niž by bylo možné nemovitost žalovanému či zúčastněné osobě prodat.
25. K chybnému datu (31. 12. 2012 namísto 31. 12. 2011) uvedenému v odůvodnění rozhodnutí prvního stupně žalobci namítli, že dosud uvedené datum nikdo neopravil, žalobcům tedy byla v době vydání rozhodnutí poskytnuta lhůta do 31. 12. 2012, která dosud neuplynula.
26. Na základě uvedeného žalobci dovozují, že se žalovaný ani s jednou námitkou rozkladu řádně nevypořádal, naopak se snaží zakrýt zjevné chyby rozhodnutí i předchozího postupu.
27. Žalobci soudu předložili rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze č. j. ZKI-O-150/1471/2012/VES ze dne 19. 11. 2012, jímž bylo vyhověno jejich odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Mladá Boleslav, ze dne 24. 8. 2012, č. j. OR-386/2012-207 ve věci opravy chybného údaje katastru nemovitostí. Bez bližšího zdůvodnění uvedli, že se toto řízení dotýká dotčených pozemků, a proto podle nich bude nutné, aby soud na obsah tohoto rozhodnutí reagoval a vyžádal si příslušný správní spis.

28. Závěrem konstatovali, že podaná žaloba směřuje proti výroku podle § 24 odst. 3 písm. a) zákona o vyvlastnění. V doplnění žaloby ze dne 17. 6. 2013 pak uvedli, že žaloba skutečně směřuje pouze proti zřízení věcného břemene, žalobcům je známo, že ve správním soudnictví lze projednat pouze výrok podle § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění, zároveň sdělují, že žalobu podle § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění nepodali. Žalobci žádali, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům náklady řízení.
29. Žalovaný v podrobném vyjádření k žalobě zopakoval důvody uvedené již v odůvodnění napadeného rozkladového rozhodnutí.

III.

Posouzení žaloby

30. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. Soud rozhodl rozsudkem bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť všichni účastníci soudního řízení s takovým postupem vyjádřili ať už fakticky nebo fiktivně souhlas.
32. Zdejší soud rozsudkem ze dne 27. 9. 2016, č. j. 5A 52/2013-55, žalobu zamítl. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 9 As 265/2016-55, pro zmatečnost, neboť vyšlo najevo, že předchozí žalobkyně M. Ř., procesní předchůdkyně nynějšího žalobce b), zemřela dne 4. 9. 2016 a ještě před vydáním rozsudku zdejšího soudu dne 27. 9. 2016 pozbyla způsobilosti být účastníkem řízení. Zdejší soud následně přerušil další řízení o žalobě po dobu dědického řízení. Dne 15. 9. 2017 obdržel soud usnesení ze dne 19. 7. 2017, č. j. 66D 1831/2016-170, kterým rozhodl Okresní soud v Olomouci prostřednictvím soudní komisařky JUDr. H. O., notářky, o pozůstalosti původní žalobkyně b); toto usnesení nabylo právní moci dne 4. 8. 2017. Soudní komisařka potvrdila nabytí dědictví 2 dědicům podle dědických podílů ze zákona (i) M. Ř. a (ii) K. Ř., a to každému ve velikosti jedné poloviny. Součástí pozůstalosti byla i polovina pozemku parc. č. x na listu vlastnictví č. x zapsaného v katastrálním území P. L. Jelikož do práv a povinností vstoupili po pozůstalostním řízení M. Ř. a K. Ř., jsou hmotněprávními nástupci původní žalobkyně b) M. Ř. Zatímco žalobce a) je již účastníkem nynějšího soudního řízení a toto postavení mu i nadále zůstává, pan K. Ř. do řízení vstoupil ve smyslu § 107 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. jako procesní nástupce původní žalobkyně b), což soud vyslovil usnesením ze dne 15. 12. 2017, č. j. 5A 52/2013-116.
33. Žaloba není důvodná.
34. Podle § 17 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění do 30. 12. 2015, *jestliže byla zřízena stavba dálnice, silnice nebo místní komunikace na cizím pozemku a*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

vlastníku této stavby se prokazatelně nepodařilo dosáhnout majetkoprávního vypořádání s vlastníkem pozemku, je příslušný speciální stavební úřad oprávněn na návrh vlastníka stavby zřídit věcné břemeno, které je nezbytné pro výkon vlastnického práva ke stavbě.

35. Citované ustanovení řeší situaci, kdy během stavby nebyly vypořádány majetkové poměry s vlastníkem pozemků a kdy stavba byla realizována na cizím pozemku. Návrh na zřízení věcného břemene dle citovaného ustanovení podává nejčastěji vlastník již fakticky existující stavby v případě, že vlastník pozemku nepřistoupí na jeho návrh na majetkoprávní vypořádání. Tuto skutečnost musí navrhovatel doložit, tj. musí doložit, že učinil kroky k majetkoprávnímu vypořádání s vlastníkem pozemku, které ale nebyly úspěšné.
36. Obecná úprava vyvlastnění je obsažena v zákoně č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění. Ustanovení § 2 písm. a) zákona o vyvlastnění stanoví, že *pro účely tohoto zákona se rozumí vyvlastněním odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem.* Ustanovení § 3 odstavec 1 věta druhá, zákona o vyvlastnění stanoví, že *vyvlastnění není přípustné, je-li možno práva k pozemku nebo stavbě potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění získat dohodou nebo jiným způsobem.*
37. Zákon o pozemních komunikacích neupravuje způsob, jakým má být dosaženo dohody o majetkoprávním vypořádání, ani nestanoví, co má být obsahem takové dohody. Majetkoprávním vypořádáním může být zejména situace, kdy se vlastník komunikace na základě kupní či směnné smlouvy stane vlastníkem pozemku, na němž je komunikace zřízena. Možnost poskytnout vyvlastňovanému jiný pozemek nebo stavbu, dohodne-li se na tom s vyvlastnitelem, upravuje § 11 zákona o vyvlastnění. Ustanovení § 10 zákona o vyvlastnění pak upravuje stanovení náhrady za vyvlastněnou nemovitost pro případ, že majetkoprávního vypořádání dosaženo nebude. Podle § 10 odst. 1 zákona o vyvlastnění, za vyvlastnění náleží vyvlastňovanému náhrada a) *ve výši obvyklé ceny* (tj. ceny podle § 2 odst. 1 z. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku) *pozemku nebo stavby včetně jejich příslušenství, došlo-li k odnětí vlastnického práva k nim, nebo b) ve výši ceny práva odpovídajícího věcnému břemenu* (tj. ceny dle § 18 zákona o oceňování majetku), *došlo-li k omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě zřízením věcného břemene nebo došlo-li k odnětí nebo omezení práva odpovídajícího věcnému břemenu.*
38. Do správního spisu, který soudu předložil žalovaný, je založena žádost zúčastněné osoby o zřízení věcného břemene na pozemcích p. č. x o výměře 754 m² a p. č. x o výměře 923 m² (odděleném z původní parcely x). V žádosti je uvedeno, že stavba předmětné silnice byla prováděna v letech 1975-1977, majetkoprávnímu vypořádání předmětných pozemků a uzavření předjednané kupní smlouvy zabránilo úmrtí původních spoluvlastníků pozemků, současní vlastníci (žalobci) pozemky nabyli dědictvím. Současným vlastníkům byl v březnu 1992 zaslán návrh kupní smlouvy s cenou stanovenou dle tehdy platných předpisů, s níž ale nesouhlasili a domáhali se soudními žalobami ochrany svého vlastnického práva a vyšší ceny. Tyto nároky byly soudem zamítnuty. V dalším období bylo vlastníkům zasláno několik cenově aktualizovaných návrhů kupních smluv, na něž nebylo reagováno, kromě protinávrhu prvního žalobce z roku 1997 s kupní cenou 350 000 Kč. Zúčastněná osoba vedena snahou řešit možnost jiné ceny než podle cenových předpisů, iniciovala řízení o výjimce z ceny a Ministerstvo financí v roce 2007 vydalo souhlas s cenou 220 000 Kč, přičemž cena podle cenových předpisů tehdy činila 90 000 Kč. Na návrh kupní ceny s cenou dle udělené výjimky žalobci nereagovali. Protože nebylo možno předpokládat dohodu o koupi pozemků, navrhla zúčastněná osoba zřízení věcného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

břemene a náhradu za zřízení věcného břemene podle znaleckého posudku vypracovaného společností ZNALCI A ODHADCI, znalecký ústav s. r. o.

39. Správní spis obsahuje návrh kupní smlouvy datovaný dnem 16. 2. 1993, a dále přípis zúčastněné osoby ze dne 3. 5. 2007 obsahující vyrozumění o souhlasu Ministerstva financí ke sjednání vyšší ceny, jehož přílohou je návrh kupní smlouvy na předmětné pozemky. Žalobci nerozporují tvrzení zúčastněné osoby a žalovaného, že uvedené návrhy na odkoupení nemovitostí neakceptovali.
40. Dále je do spisu založeno oznámení o zahájení řízení o zřízení věcného břemene ze dne 29. 4. 2011, jehož přílohou byl geometrický plán č. x a zákres pozemků.
41. Ve věci bylo dne 8. 6. 2011 provedeno ústní jednání. Podle porízeného protokolu žalobci nesouhlasili se zřízením věcného břemene a požadovali výkup pozemku za cenu 2 000 000 Kč. V protokolu je uvedeno, že žalobcům by předán znalecký posudek s tím, že se k němu vyjádří nejpozději do 24. 6. 2011; žalobci do protokolu uvedli, že cena se jim zdá nízká a se zřízením věcného břemene za nabízenou cenu nesouhlasí. Ze strany zúčastněné osoby jim byla nabídnuta možnost zpracování vlastního znaleckého posudku. První žalobce namítl, že posudek je zastaralý, protokol konstatuje, že na základě této námítky budou závěry posudku aktualizovány.
42. Podáním ze dne 21. 6. 2011 požadoval žalobce a) odprodej zastavěné části pozemku za cenu 2 000 000 Kč, s tím, že by preferoval i řešení formou směnné smlouvy za pozemky v k. ú. N.; nabízenou úplatu za zřízení věcného břemene ve výši 419 000 Kč považuje za nedostatečnou. Žalovaný v reakci na toto podání zjistil, že Pozemkový fond ČR v požadovaném k. ú. N. spravuje pouze p. č. x o výměře 180m². Výměna za tento náhradní pozemek však byla pro žalobce nepřijatelná a trval na odprodeji zastavěné části pozemku za cenu 2 000 000 Kč.
43. Výzvou ze dne 20. 9. 2011 žalovaný žalobce vyzval, aby si dle § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění nechali zpracovat znalecký posudek nejpozději do 31. 12. 2011, když nesouhlasili se znaleckým posudkem vyhotoveným na žádost žadatele (tj. posudkem ZU 2699-135/2010), nebo aby se práva na vyhotovení vlastního znaleckého posudku vzdali do 15. 10. 2011; jinak ministerstvo stanoví vlastního znalce k vypracování znaleckého posudku.
44. Podáním ze dne 12. 10. 2011 žalobci uvedli, že nemají zájem o zřízení věcného břemene za částku 419 250 Kč ani za žádnou jinou finanční částku; jsou ochotni zastavenou část prodat za „obecnou tržní cenu“, analogicky jako věc paní H. Požádali o opětovné rozjednání prodeje pozemku za obecnou tržní cenu vyjednanou za součinnosti znalce.
45. Žalovaný pak dopisem ze dne 2. 12. 2011 požádal zúčastněnou osobu o opakované prověření možnosti dohodnout se na přímém odkupu pozemků a podání žalobců ze dne 12. 10. 2011 zúčastněné osobě přeposlal. V reakci na toto podání žalobců žalovaný žalobcům dopisem ze dne 2. 12. 2011 sdělil, že protože předmětné pozemky jsou již zastavěny, nelze při jejich výkupu postupovat podle § 3 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., dle něhož je možné sjednat cenu ve výši obvyklé (tržní) ceny, pokud není nižší než cena zjištěná (vyhlášková). ŘSD ČR (zúčastněná osoba) musí v tomto případě při výkupu pozemků postupovat podle z. č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, a cenu sjednat pouze ve výši ceny zjištěné (vyhláškové). Jiná situace je v případě zřizování věcného břemene podle § 17 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, kdy se podle § 17 odst. 3 tohoto

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zákonu stanoví jednorázová výše náhrady za zřízení věcného břemene podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon o vyvlastnění.

46. Oznámením ze dne 2. 5. 2012 žalovaný sdělil účastníkům, že v řízení o zřízení věcného břemene pokračuje a zaslal jim kopii znaleckého posudku č. x ze dne 3. 4. 2012 (tj. znaleckého posudku vypracovaného znalcem Ing. M., který byl ustanoven žalovaným).
47. Žalobci přípisem ze dne 11. 5. 2012 žalovanému sdělili, že se zřízením věcného břemene nesouhlasí a žádali, aby žalovaný v řízení použil znalecký posudek zadaný zúčastněnou osobu znalkyní Ing. J. a aby žalovaný vycházel z „obecné tržní“ hodnoty pozemků stanovené tímto znaleckým posudkem – odhad tržní ceny byl stanoven na 820 000 Kč.
48. Soud je toho názoru, že zmíněný obsah správního spisu dokládá, že se prokazatelně nepodařilo dosáhnout majetkoprávního vypořádání mezi vlastníkem stavby a spoluvlastníky předmětného pozemku. Žalobci za prodej pozemku opakovaně požadovali cenu 2 000 000 Kč, případně navrhovali zpracování znaleckého posudku na „obecnou tržní cenu“. Žalovaným přitom byli upozorněni (přípis žalovaného ze dne 2. 12. 2011) na to, že při výkupu již zastavěných pozemků nelze postupovat podle § 3 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. (ve znění do 31. 1. 2013 – poznámka soudu), ale že zúčastněná osoba musí při výkupu postupovat podle zákona o oceňování majetku. Přes požadavek žalovaného adresovaný zúčastněné osobě (přípis žalovaného ze dne 2. 12. 2011) na opakované prověření možnosti dohodnout se na přímém odkupu pozemků, nebyla žalovanému (až do doby vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 31. 7. 2012) žádná kupní smlouva předložena, ani její uzavření avizováno.
49. Žalobce a) předložil ke svému rozkladu dopis Ing. R. P. (pověřeného řízením Ředitelství silnic a dálnic ČR) ze dne 2. 3. 2012, v němž Ing. P. uvedl, že pozemky paní H. byly vykoupeny za ceny stanovené podle zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, a upozornil, že zúčastněná osoba nemůže sjednat ani ovlivnit kupní cenu za pozemky, tj. odkup pozemků je možný za cenu zjištěnou. Stejně v následném dopisu ze dne 20. 4. 2012 Ing. R. P. žalobcům sdělil, že jimi požadovaná částka 2 000 000 Kč není akceptovatelná, nebude-li v souladu s nově vypracovaným znaleckým posudkem, který musí být vypracován v souladu s platnými předpisy. Zopakoval, že výkup pozemků od paní H. byl uskutečněn za cenu zjištěnou v souladu se zákonem o oceňování majetku. Dále uvedl, že žalobce a) byla oslovena Ing. J. ve věci vyhotovení znaleckého posudku při dodržení všech právních a cenových předpisů; jakmile bude mít zúčastněná osoba tento posudek k dispozici, bude vyhotoven návrh kupní smlouvy, který bude žalobcům zaslán k akceptaci.
50. Je tedy zřejmé, že zúčastněná osoba trvala na požadavku stanovit kupní cenu podle zákona o oceňování majetku, tento požadavek však posudek zpracovaný Ing. J. nesplňoval. Dosáhnout uzavření kupní smlouvy se tedy nepodařilo, přičemž žalobci nesouhlasili ani se směnou předmětných pozemků za pozemek spravovaný Pozemkovým fondem.
51. Soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že byly dány zákonem stanovené podmínky ke zřízení předmětného věcného břemene. Námitka žalobců, že nebyly vyčerpány všechny možnosti majetkoprávního vypořádání, není důvodná. Nelze mít za to, že dopis Ing. R. P. ze dne 20. 4. 2012 akceptoval návrh žalobců na uzavření kupní smlouvy, jak žalobci v žalobě namítají. Žalobci, kteří zpočátku žádali kupní cenu ve výši 2 000 000 Kč, posléze (viz dopis žalobců ze dne 12. 10. 2011 a ze dne 11. 5. 2012) uvedli, že jsou ochotni prodat pozemky za „obecnou tržní“ cenu, která by byla vyjednána za součinnosti příslušného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

znalce. Pro zúčastněnou osobu však byla akceptovatelná pouze cena zjištěná v souladu se zákonem o oceňování majetku, tj. nikoli cena tržní, jak žalobcům ostatně sdělil Ing. P. ve svém dopise ze dne 20. 4. 2012. Pokud pak žalobci v žalobě namítají, že souhlasili s tím, že budou akceptovat cenu zjištěnou znaleckým posudkem, avšak zúčastněná osoba ani žalovaný žalobcům nezaslal ani nenechal zpracovat znalecký posudek, z něhož by bylo možné zjistit *obecnou tržní cenu, nebo cenu podle cenových předpisů*, pak nelze, než konstatovat, že v průběhu správního řízení žalobci vyjádřili svou připravenost akceptovat toliko tržní cenu.

52. Nejde tedy o to, že by někdo „revidoval zcela jednoznačný dopis Ing. R. P. ze dne 20. 4. 2012, který je nutno chápat jako akceptaci našeho návrhu na uzavření kupní smlouvy“, či že by neuzavření kupní smlouvy bylo zdůvodňováno pouze osobou Ing. J. J., CSc., jak žalobci v žalobě namítají, ale o to, že zúčastněná osoba byla připravena pozemky odkoupit jen za cenu stanovenou podle zákona o oceňování majetku, žalobci však požadovali nejprve cenu 2 000 000 Kč, a posléze „obecnou tržní cenu“, tj. požadovali cenu, kterou zúčastněná osoba akceptovat nemohla.
53. Žalobci dále v žalobě namítli, že geometrický plán č. x, na který odkazoval výrok rozhodnutí prvního stupně, nebyl připojen k rozhodnutí, a proto rozhodnutí není způsobilou listinou pro zápis do katastru nemovitostí. Soud uvádí, že podle výroku č. 1 rozhodnutí prvního stupně bylo věcné břemeno zřízeno k pozemku p. č. x o výměře 754 m² zapsaném na listu vlastnictví x, a dále „*k pozemku p. č. x o výměře 923 m², který bude oddělen geometrickým plánem č. x od pozemku p. č. x, resp. od parcely zjednodušené evidence p. č. x, zapsané ... na listu vlastnictví x*“. Geometrický plán č. x je součástí znaleckého posudku č. x, který byl žalobcům předán v rámci ústního jednání dne 8. 6. 2011 (jak plyne z pořízeného protokolu), a je součástí rovněž i znaleckého posudku č. x, který byl žalobcům zaslán spolu s oznámením o pokračování řízení o zřízení věcného břemene ze dne 2. 5. 2012 (jak plyne z obsahu uvedeného oznámení). Není tedy důvodná námitka žalobců, že nemají představu o tom, jak uvedený geometrický plán vypadá, a ani námitka, že důkaz geometrickým plánem nebyl proveden, a z toho důvodu řízení trpí vadou vedoucí ke zrušení rozhodnutí.
54. Pokud žalobci namítají, že výrok rozhodnutí správního orgánu je nesrozumitelný a je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí, v němž se uvádí, že pozemek parc. č. x se odděluje od parc. č. x (nikoli od parcely zjednodušené evidence x, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí), pak soud znovu poukazuje na to, že ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že pozemek x bude geometrickým plánem oddělen *od pozemku p. č. x, resp. od parcely zjednodušené evidence p. č. x*; rozpor mezi výrokem a odůvodněním rozhodnutí, který by způsobil nepřezkoumatelnost rozhodnutí, tak podle soudu shledat nelze. Z geometrického plánu č. x je zřejmé, že pozemek x, který, jak uvedl žalovaný v odůvodnění rozhodnutí, nebyl samostatně zapsán v katastru nemovitostí, byl oddělen od parcely zjednodušené evidence p. č. x zapsané, jak vyplývá z výpisu katastru nemovitostí (založeného do znaleckého posudku č. x) na LV x ve vlastnictví žalobců. Podle soudu tedy nelze mít za to, že by správní orgán zřízením věcného břemene případně zatížil pozemek jiného vlastníka, jak žalobci v žalobě bez bližšího zdůvodnění rovněž namítají.
55. Soud má rovněž za to, že všechny rozkladové námitky žalovaný vypořádal a žádnou nepominul. Ostatně žalobci ani neuvádějí která konkrétní rozkladová námitka měla zůstat bez odpovědi žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

56. Pokud žalobci v žalobě namítají, že katastrální úřad nemůže v řízení o zápisu práv napravovat chyby rozhodnutí, pak bylo na nich konkretizovat, jaké chyby rozhodnutí mají na mysli, což však podle soudu srozumitelným a uchopitelným způsobem neučinili. Obdobně soud uvádí, že jestliže žalobci soudu předložili rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 19. 11. 2012, č. j. ZKI-O-150/1471/2012/Ves, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mladá Boleslav, č. j. OR-386/2012-207 ze dne 24. 8. 2012 (jímž bylo rozhodnuto, že *Nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje...Pozemková parcela katastru nemovitostí č. x bude nadále evidována...s výměrou 754 m²...*), bylo na nich konkretizovat, jakým způsobem se podle nich uvedené rozhodnutí dotýká nyní souzené věci. Takovou argumentaci ale žaloba neobsahuje. Soud podotýká, že v odůvodnění zrušovacího rozhodnutí se uvádí, že „*Původní parcela PK č. x ... je nyní v katastru nemovitostí evidována jako: ...parcela katastru nemovitostí č. x o výměře 754 m² na LV č. x ...*“.
57. S ohledem na skutečnost, že ve výroku rozhodnutí je geometrický plán č. x řádně označen a že je založen do správního spisu, přičemž žalobci s ním byli seznámeni, má soud za to, že výrok rozhodnutí je co do vymezení pozemků dostatečně určitý, aniž by geometrický plán nutně musel být nedílnou součástí rozhodnutí.
58. Pokud jde o žalobní námitky proti znaleckému posudku znalce Ing. M., jímž byla stanovena finanční náhrada za trvalé omezení vlastnického práva k předmětným pozemkům (hodnota věcného břemene), poukazuje soud na to, že podaná žaloba směřuje toliko do zřízení věcného břemene, nikoli do výše náhrady; žalobní námitky proti výši náhrady stanovené znaleckým posudkem Ing. M. zde proto nemají místo. Pouze nad rámec věci tak soud uvádí, že znalecký posudek znalce Ing. M. nebyl posudkem revizním, tedy předchozí znalecký posudek tento znalec k dispozici neměl a ani mít nemusel. Znalecká doložka tohoto posudku (nesprávně uvedené datum) byla opravena dne 3. 12. 2012 (oprava je založena do správního spisu), přičemž skutečnost, že se jednalo toliko o písarskou chybu, odůvodnil žalovaný poukazem na datum zadání posudku, datum jeho vyhotovení a poukazem na data informací z katastru nemovitostí; jde o zdůvodnění logické a srozumitelné, s nímž se soud zcela ztotožňuje.
59. Soud rovněž poukazuje na usnesení ze dne 30. 11. 2012 založené do správního spisu, jímž byla opravena zřejmá nesprávnost v rozhodnutí prvního stupně (poslední odstavec str. 6), kdy namísto data 31. 12. 2011 bylo nesprávně uvedeno 31. 12. 2012. Soud je toho názoru, že i bez této opravy bylo zřejmé, že se jedná o písarskou chybu, tedy že nedošlo k situaci, kdy by lhůta stanovená žalobcům k předložení vlastního znaleckého posudku v době vydání rozhodnutí prvního stupně (31. 7. 2012) ještě neuplynula.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu posoudil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
61. O nákladech řízení účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žalobci neměli ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému náklady řízení před soudem nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

62. O nákladech řízení zúčastněné osoby rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože jim soud neuložil žádnou povinnost; současně soud neshledal pro přiznání nákladů žádné důvody zvláštního zřetele hodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.